Popický zpravodaj

číslo **2** / 2016 - září

OBSAH

SLOVO STAROSTY.....str.1
OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE.....str.2
Plán kulturních akcí.....str.4
Obecní knihovna
Redakce čtenářům
Nová ordinace v Popicích
ZE ŽIVOTA OBCE
Čarodějnické odpoledne.....str.5
Vinaři.....str.6
Zarážení hory.....str.7
Dětské hody.....str.8
Magický víkend.....str.9
Babské hody.....str.10
Setkání přátel jižní Moravy.....str.11
Letní hody.....str.12
Folklorní den ve Slavkově.....str.13
ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA
Začátek školního roku.....str.14
Hledání pokladu.....str.15
Velký výlet
Je po prázdninách
Učitelské historky.....str.16
ZE ŽIVOTA POPICKÉ FARNOSTI
Zpráva z farnosti.....str.17
První přijímání
Z HISTORIE OBCE
Topografie markrabství Moravy.....str.18
Děvičky.....str.19
SPORT
Fotbal.....str.20
TJ Palava.....str.22
Pohárový turnaj v kopané
Popičtí florbalisté
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA.....str.23
OSTATNÍ
Známe dobře svůj kraj?.....str.24
Vinice Sonberk.....str.26
Učitelské historky.....str.27
Myslivci.....str.28
Nevšední zážitek
Rybáři
TITULNÍ STRANA - Ukončení prázdnin na hrázi
ZADNÍ STRANA - Školní akademie

SLOVO STAROSTY

Letošní jaro a léto bylo poklidné oproti rokům 2014 a 2015, kdy v naší obci probíhala výstavba kanalizace a opravy komunikací. Letos jsou naplánovány projekty menšího finančního rozsahu. V dubnu a květnu byla provedena rekonstrukce chodníku na ulicích Nádražní a U Kapličky spojená s výstavbou parkoviště. Pokládku dlažby prováděl pan Herman, obruby a dlažbu nám dodala společnost STAVEBNINY VAJBAR, zemní práce prováděl pan Židek, beton byl dodán společností CERTBETON ve Vranovicích a drtě společností SVADOS. Celkové náklady na ulici Nádražní byly ve výši 257 055,- Kč, náklady na rekonstrukci chodníku na ulici U Kapličky včetně vybudování parkoviště byly 288 348,- Kč. V měsíci červnu byl předlážděn chodníku u Domu služeb. Celkové náklady byly 24 500,- Kč včetně materiálu.

V květnu proběhlo výběrové řízení na dodání sekačky pro údržbu zeleně v naší obci. Ze dvou nabídek vybralo zastupitelstvo sekačku JOHN DEERE od společnosti Agroservis Trading a. s. za cenu 352 110,- Kč. Sekačka byla dodána v druhé polovině měsíce května.

V červnu byla dokončena výměna vrat na místní hasičce. Společně s výměnou vrat se provedla i rekonstrukce elektroinstalace a drobné zednické práce v objektu hasičské zbrojnice.

Celkové náklady byly ve výši 112 745,- Kč. Na výměnu vrat nám byla poskytnuta dotace z Jihomoravského kraje ve výši 50 000,- Kč.

V letních měsících byla dokončena výběrová řízení na projekty: oprava tanečního parketu za kulturním domem a zastřešení dvora kulturního domu. Vítězem projektu na opravu tanečního parketu se stala společnost ESOX s r. o. se sídlem v Brně. Nabídka na opravu tanečního parketu byla 679 899,- Kč. Zastřešení dvorní části kulturního dvoru bude provádět společnost Klempok Kaleta s. r. o. Vítězná nabídka má hodnotu 267 778,84 Kč. Práce budou zahájeny v měsíci září a jejich dokončení se předpokládá v první dekádě měsíce října. Na uvedené projekty nám byla poskytnuta dotace z Jihomoravského kraje ve výši 200 000,- Kč.

V září nás čeká výběr zhotovitele na projekt: Prodloužení vodovodu na ulici Lipová. Začátek stavebních prací je naplánován na konec září. Dokončení stavby se plánuje na konec října letošního roku.

Podstatně větší investice jsou naplánovány do rozšíření technologického vybavení čistírny odpadních vod ve Strachotíně. V září začaly technické práce na výměně lapáku písku a dodání česel. Tímto zásahem do technologií by se podstatně měla zvednout účinnost čerpací stanice. Náklady na rozšíření technologického vybavení čistírny se pohybují v ceně 1 400 000,- Kč bez DPH.

Koncem května odešla do důchodu paní Marta Pezlarová. Neuvěřitelných 42 let vykonávala práci matrikářky a účetní na obecním úřadě v Popicích. Toto číslo vypadá v dnešním světě naprosto neskutečně. Přejeme paní Pezlarové, aby si důchod užívala plnými doušky, byla vitální, plná zdraví a rozdávala radost svým blízkým.

Paní Marto, DĚKUJEME !!!

Nástupkyní paní Pezlarová se stala paní Valérie Matyšková, která byla nejúspěšnější ve výběrovém řízení.

V měsíci říjnu by měla být otevřena nová praktická ordinace doktorky Šístkové v přízemí obecního úřadu. Již nyní ordinuje v provizorní místnosti na obecním úřadě každou středu. Od 16.9.2016 se stane ordinačním dnem pátek, a to až do otevření nové ordinace.

Před námi je podzim, který si většina občanů spojí se sklizní hroznů. Přejme všem vinařům bohatou a kvalitní úrodu a nám všem ostatním mnoho hezkých podzimních dnů.

Marek Sekanina

Čistírna odpadních vod (ČOV) Strachotín, Popice

Kanalizační řád včetně přečerpávacích stanic je plně v provozu. Pokračuje postupně připojování dalších nemovitostí ke kanalizační síti, probíhají úpravy na technologickém vybavení ČOV.

Upozorňujeme občany a majitele nemovitostí, že z důvodu platnosti územního souhlasu vydaného na jednotlivé kanalizační přípojky Stavebním úřadem v Hustopečích je nutné, aby připojení proběhlo do konce tohoto roku. Územní souhlas podle §96 odstavce 7 stavebního zákona platí dva roky ode dne jeho vydání!! Dobu platnosti územního souhlasu nelze prodloužit.

Postup při napojování na kanalizační síť zůstává stále stejný. Zaplatíte poplatek Kč 3 000.— Kč (v kanceláři DSO nebo přímo na obcích ve Strachotíně či Popicích) za projektovou dokumentaci a územní souhlas k jednotlivým přípojkám. Pak se můžete na kanalizaci připojit. Ještě než přípojku zasypete zeminou, přivoláte někoho z pověřených pracovníků. Ti zkontrolují, jak je připojení provedeno a provedou fotodokumentaci vaší přípojky. Teprve potom můžete přípojku zasypat.

Pověřenými osobami jsou:

jméno	*telefon*
p. Podbřecký	**724 841 827**
p. Sekanina	**725 111 293**
p. Ing. Málek	**774 987 778**

Pracovník s vámi sepíše kontrolní záznam a vyplní přihlášku připojovaného místa. Následně obdržíte smlouvu k odvádění odpadních vod.

Dále apelujeme na občany, kteří se připojovali ke kanalizačnímu řádu v I. etapě, aby odevzdali podepsané smlouvy o odvádění odpadních vod. Pokud uvedené smlouvy nepodepíší, neměli by odvádět splaškové vody do kanalizačního řádu.

Upozorňujeme majitele nemovitostí, kteří se připojili bez předchozího zaplacení poplatku za přípojku, aby tak učinili co nejdříve a vyhnuli se tak upomínkám této platby.

Právě probíhá fakturace stočného za rok 2015, můžete platit převodem i v hotovosti. Byla sjednána smlouva s Českou poštou s.p. na SIPO. Kdo z občanů ještě nenahlásil spojovací číslo a výši záloh na stočné, může takto učinit v kanceláři DSO nebo v kancelářích obcí.

Majitele nemovitostí, které se nepřipojí do konce letošního roku, čeká v průběhu roku 2017 předložení listin o vývozu odpadních vod do čistírny odpadních vod za rok 2016 a předložení atestů jímek a septiků za asistence zaměstnanců inspekce životního prostředí.
Tato podmínka se týká všech nemovitostí v obou obcích.

Marek Sekanina

Zprávy ze zasedání Zastupitelstva obce Popice naleznete na webových stránkách obce v rubrice „Dokumenty“
www.obecpopice.cz/obec/obec/dokumenty.htm

Obecní úřad tel.: 519 415 523
Starosta mobil: 725 111 293
Správce infokanálu a webu mobil: 737 588 341
www.obecpopice.cz (eu)

Obecní knihovna

Paní knihovnice žádá čtenáře využívající službu pro seniory a imobilní občany, aby si dovoz a odvoz objednávali telefonicky v pondělí od 15.30 do 18.30. Následně druhý den paní knihovnice knihy odveze a doveze. **Telefon: 739 069 409**

Nová ordinace praktického lékaře v Popicích

MUDr. Petra Šístková

Ordinačně - poradenské dny
Popice - září 2016

- přízemí obecního úřadu – 1. dveře vpravo
- k registraci si vezměte průkaz zdravotní pojišťovny a případně lékařské zprávy z posledních vyšetření (zdravotní kartu si od svého lékaře vyzvedávat nemusíte)

7.9. středa 12:00 - 15:00 hod
16.9. pátek 13:00 - 16:00 hod
23.9. pátek 13:00 - 16:00 hod
30.9. pátek 8:00 - 11:00 hod

Ordinace bude v nově upravených prostorech v přízemí obecního úřadu. Pravidelná ordinační doba bude zveřejněna v říjnu.

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Redakce děkuje všem, kdo svými příspěvky obohatili náš zpravodaj. I nadále můžete přispívat svými články, poznámkami, názory, náměty a nápady. Stačí sdělit ústně nebo písemně kterémukoliv ze členů redakce (jsou uvedeni v tiráži časopisu) nebo některému ze zastupitelů obce. Komunikovat lze i elektronicky.
Email: **popickyzpravodaj@seznam.cz**
nebo **noly@volny.cz, unoly@seznam.cz**
V časopise je možné také zveřejňovat inzeráty a reklamy firem

Ceník inzerce:
- celá strana (A4) 1600,- Kč
- půl strany (A5) 800,- Kč
- čtvrt strany (A6) 400,- Kč
- osmina strany (A7) 240,- Kč
- řádková inzerce typu prodám - koupím zdarma
- blahopřání s fotografií 40,- kč
- firemní logo na titulní straně + 1 článek ročně 2000,-Kč

Uzávěrka dalšího čísla bude koncem listopadu 2016, přesný termín bude včas zveřejněn na Infokanálu.

PLÁN KULTURY OBCE POPICE
říjen - prosinec 2016

ŘÍJEN

15.10.2016 **NAROZENINOVÉ STŘÍLENÍ**
Pořádá střelnice Popice

23.10.2016 **POBESEDA 2016**
Pořádá komise kultury
Účinkují děti z MŠ a ZŠ
Popická chasa, Spolek popických žen, Mužáci z Popic

datum bude upřesněno **HUBERTOVSKÉ SKÁKÁNÍ**
Pořádá TJ Palava Popice

datum bude upřesněno **DÝŇOVÁNÍ**
Pořádá ZŠ a MŠ

LISTOPAD

12.11.2016 **KROJOVANÉ MARTINSKÉ HODY**
Pořádá Popická chasa
13.00 zvaní stárků po obci
20.00 zábava v KD Popice
Vstupné 80,- Kč
Krojovaní mají vstup zdarma

26.11.2016 **ŽEHNÁNÍ VÍN**
Pořádá MO ČZS

PROSINEC

datum bude upřesněno **ČERTI REJDÍ DĚDINOU**
Pořádá Spolek popických žen

datum bude upřesněno **VÁNOČNÍ DÍLNIČKY PRO DĚTI**
v knihovně, MŠ a ZŠ

datum bude upřesněno **ZPÍVÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM**
Pořádá komise kultury
Účinkují děti ze ZŠ, chrámový sbor, Mužáci z Popic

30.12.2016 **POSEZENÍ U CIMBÁLU**
Pořádá komise kultury
Hraje Cimbálová muzika Aleše Smutného se zpěvákem Karlem Hegnerem

ČARODĚJNICKÉ ODPOLEDNE

Pálení čarodějnic, které se konalo 29. dubna, se zúčastnilo přes padesát dětí s rodiči i širším příbuzenstvem. Počasí bylo vcelku pěkné, i když bylo trochu mokro od deště z předešlého dne. Všechny čarodějnice a čarodějové se slétli na začátku kouzelné cesty u školky. V průběhu čarodějnického letu plnili úkoly, které zvládali bravurně. Za každý splněný úkol dostávali sladkou odměnu. Nejoblíbenější se opět stalo malování na obličej. Dětem vůbec nevadilo si vystát dlouhou řadu jen proto, aby byly krásnější o malbičku na obličeji. V závěru akce se pálily čarodějnice a opékaly buřtíky. I letos bylo na hřišti za školou rušno až do večerních hodin.

Marie Málková

Vinaři v roce 2016 – část 1.

Konec loňského roku byl pro spolky a občanská sdružení zlomový. Podle Občanského zákoníku byly povinny spolky a ostatní neziskové organizace do konce roku změnit svůj název na „zapsaný spolek“, variantou je zkratka z.s. S tímto doplňkem musely být zapsány na registračním místě Krajského soudu v Brně. Většinou vinařů bylo rozhodnuto na výroční schůzi zaregistrovat spolek Vinaři Popice, z.s. a dosavadní ZO ČZS Popice nechat bez registrace zaniknout. Podle stanov zánik základní organizace řídí likvidátor, kterého jmenuje členská schůze.

Místní výstava vín

Takže Místní výstavu vín 2016 v Popicích již organizoval spolek Vinaři Popice, z.s. Výstava byla v sobotu 7.5. 2016 od 12:30 v Kulturním domě Popice. Hodnocení 548 vzorků vín proběhlo neděli před tím, tedy 1.5. 2016. Hodnoceno nebylo 12 vzorků od vinařství Sonberk a Židkovi - tato vína byla na výstavě nabízena jako prezentace těchto vinařství. Nejvýše hodnoceným vínem bylo Rulandské bílé, pozdní sběr, ročník 2012 od Pavla Rottera z Uherčic. Dalšími nejvýše hodnocenými víny, jež obdržely věcnou cenu, byly Rulandské bílé, pozdní sběr, ročník 2015 Josefa Nováka z Borkovan, Dornfelder, ročník 2015 Jana Schimmerleho z Pohořelic, Svatovavřinecké, barrigue, ročník 2013 Ing. Romana Loskota z Nosislavi a Rosé Zweigeltrebe, ročník 2015 Stanislava Málka z Popic. Jako nejlépe hodnocená kolekce domácího vinaře byly 4 vzorky vín Vojtěcha Knoflíčka.

Věcné ceny oceněným vinařům tradičně předával senátor Ing. Jan Hajda a starosta Popic Marek Sekanina. Příznivé počasí přilákalo rekordní počet 386 návštěvníků. Vítané bylo i účinkování Varmužovy cimbálové muziky ze Svatobořic-Mistřína.

Několik postřehů k dosavadnímu průběhu vinařského roku. Je výrazně jiný než rok 2015. Dostatek dešťových srážek významně přispěl nejen k růstu vinné révy, ale také k rozvinutí chorob révy – plísně a padlí. Několikanásobné postřiky révy - pokud nebyly prováděny v pravý čas - byly účinné jen částečně. Z těchto důvodů bude letošní úroda v některých vinicích méně kvalitní. Do vinobraní je však ještě dost daleko a může se stát cokoliv.

Josef Urbánek

Zaražení hory 27. srpna 2016

„Už se rozednívá, sluníčko už vstává, …. “, slova této písničky předzpíval jeden z hotařů, a to Miloš Kotlán mladší. K němu se připojil celý popický mužácký sbor a při jejich zpěvu hotaři, hlídači ve vinicích, vztyčili a do země zaklínili hatinu, jinak vysoký dřevěný kůl ozdobený kyticí polního kvítí. Tím byla hora zaražená a do vinic mohou vstupovat pouze majitelé vinice, případně jiné osoby v jejich doprovodu. Okolo hatiny bylo zaraženo 12 dřevěných kůlů, symbolů 12 měsíců vinařského roku, a poklepem na ně se k zaražení hory připojili i někteří přítomní vinaři.

Původní zvyk zaražení hory byl podle historických záznamů pojat v minulých staletích mnohem více nábožensky. Obřad provázelo mnoho modliteb, kytice polního kvítí byly žehnány v kostele. Za úrodu se děkovalo Bohu, prosilo se o Boží ochranu před špatným počasím. Současně obnovovaná tradice zaražení hory je daleko světštější a pojatá spíše jako divadelní představení, ale pořád je v ní zachována prosba za ochranu. Příkladem může být i píseň Svatý Urbane – „Svatý Urbane, patrone vinařů, ochraňuj úrodu našich vinohradů“.

Sobotní setkání na prostranství za kulturním domem doprovodila hrou a zpěvem cimbálová muzika Vonica z Krumvíře. Vlastní program zahájili zpěvem mužáci doplnění částí ženského spolku. Pokračovalo se verbuňkem a tanečním vystoupením popické chasy. Samotný akt zaražení hory začal příchodem hotařů a mužáků. Úvodním slovem písaře začal vlastní obřad, ke kterému přítomné pozval obecní policajt. Následovalo čtení artikulů vinařského práva, slib hotařů a vztyčení hatiny. Obřad ukončila modlitba o ochranu úrody před špatným počasím, škodlivým ptactvem a možnými zloději. Příjemné sobotní odpoledne dále plynulo při zpěvu lidových písniček a sousedského popovídání až do večerních hodin. Že to bylo příjemné odpoledne, potvrdilo mnoho přítomných, domácích i přespolních. K dobré pohodě přispěla i vinohradnická výzdoba, která byla dílem paní Aničky Židkové. Patří jí velký dík. Věříme, že se nám podařilo založit novou, nebo lépe obnovit starou, mnoho desetiletí zapomenutou tradici.

... pokračování příště

Josef Urbánek

DĚTSKÉ KROJOVANÉ HODY 2016

Po roku pilného trénování se opět Vavřínek předvedl na Dětských hodech a ukázal další nově nacvičené tradiční tance.

To víte, že se mnohdy nechtělo, i slzičky padly, ale tyto děti mají výdrž a popraly se i s nelehkými kroky. Kluci se učili Vařajkový a Klobúkový tanec, při kterých musíte mít opravdu rychlé ruce i nohy, abyste je zvládli. Přidali si do repertoáru nové verbuňkové písníčky a kluci z chasy je přiučili nové kroky. Děvčata tančila do rytmu lidových písní Čerešničky a Tancuj, tancuj, vykrúcaj. Společně předvedli tanec Korytne a Vrtěnou. Ani menší děti z Vavřínku neotálely. Nacvičovaly nové písničky, tanečky, vrtěnou a ukázaly, že folklór je pro všechny věkové kategorie.

A nemělo by se zapomenout na ty, kteří mají pevné nervy i tu trpělivost a snaží se z plných sil děti něco nového naučit a hlavně jim předat to pravé poselství folklóru. Protože tyto děti jsou naše budoucnost a generace mladých nadějných stárků a stárek.

Velké díky patří tedy chase, která těmto skvělým dětem dává svůj volný čas. Rodičům, kteří nás podporují a vedou děti tímto směrem. Také švadlenkám, které šijí překrásné kroje. A těm, kteří nás svojí účastí těší na hodečkách.

Jen krátce na závěr. Folklór není o tom, aby se učil roboticky. Folklór se musí dělat srdcem. Tohohle uvědomění chce Vavřínek u těchto dětí dosáhnout a vést je k němu. Doufám, že nám bude štěstí přát.

Popická chasa

Popické děti umí nosit kroj a nedají se jen tak odradit

Na Dětské hodečky, které se konaly 21. června 2016, se popické děti připravovaly od října, kdy začaly hodiny Vavřínku pro školní rok 2015/2016. Opět se sešla Popická chasa a velcí učili malé nejen tančit, zpívat, ale i milovat kroje, tradici a toto dědictví přenášet dál. Navíc se sejdou i děti, které by se jinak nepotkaly, díky tomu, že chodí do různých škol. Děti musely překonat změnu termínů kroužku z pátku na čtvrtek. I když mnohé z nich měly ve čtvrtek i jiné aktivity, nasadily nejvyšší odhodlání a zvládly to. Páteční hodiny vyhovují všem mnohem více. Kroužek je náročný po fyzické stránce a končí v podvečer. Děti se ještě musí připravovat do školy a stálo je to opravdu hodně úsilí nepolevit ve školní přípravě ani v učení se novým písním a tancům.

Vše nám s radostí a láskou předvedly na Dětských hodečkách. I počasí se vyspalo do sluníčkova . Průvod vesnicí s kapelou byl nádherný. Kroje se ve slunečních paprscích vyjímaly dokonale. Děti byly nastrojené ve svátečních i přespolních krojích. Kluci měli malované mašle, které dodávaly hodové atmosféře ještě svátečnější punc. Děti vytvořily nádhernou, neopakovatelnou atmosféru, umí své kroje nosit. V kroji jsou důstojné a ví, co se sluší a patří.

Jistě příprava stála chasu spoustu starostí a času. Sál byl dokonale přichystán. Věrka Škarpová opět připravila nádherné kroje.

Všem, kteří děti učí milovat folklor, tradice, písně a tance, patří ty největší díky. Přála bych všem (i nám), aby je toto nadšení neopustilo, aby započatá tradice „nových“ popických hodů pokračovala i nadále. Aby z Vavřínků byli časem velcí stárci a stárky a aby si i oni vychovávali své nástupce. Je to to nejhezčí, co může tak malá vesnice jako jsou Popice nabídnout.

Přála bych Popické chase spoustu sil a energie, aby vše zvládali tak jako dosud. Aby je neopustilo nadšení a elán, s kterým se pustili nejen do vedení Vavřínku.

Jitka Halešová

Magický víkend s Vavřínkem 18. - 19. června 2016

Na konci června si chasa nachystala super ukončenou pro členy Vavřínku. A to v duchu poznávání kouzelnického světa čarodějů.

Zde se děti vskutku proměnily na čaroděje a kouzlily, vařily lektvary, hledaly poklad a dokonce vyráběly vlastní kouzelnické hůlky. Největší úspěch sklidila opičí dráha, která zahrnovala skákací hrad, kde se děti pořádně vyřádily.

Doufáme, že se všem víkend líbil, a zúčastnění si odnesli spoustu hezkých zážitků!

Sára Brychnačová

BABSKÉ HODY

4. června 2016

Na VIII. ročníku Babských hodů nám počasí opravdu přálo. Horenka hezky vyhrávala k tanci a poslechu, když dvaadvacet krojovaných stárek včetně sklepnic sezvalo na večerní zábavu snad všechny z dědiny.

První stárky, kterými letos byly **Věrka Škarpová a Renata Lejsková**, nás k večeru hrdě vedly slavnostním průvodem obcí.

Večerní program byl zahájen žádáním starosty o hodové právo a tancem na Baleárskou polku od A. Pechy. Před půlnočním retro tancem v duchu šedesátých let zazpívali popičtí mužáci. Za písničku, kterou si pro nás připravili, ale nejen za ni, moc děkujeme. Poděkování patří také sponzorům a v neposlední řadě i vám, divákům, kteří každoročně přispíváte k té správné hodové atmosféře.

Marie Málková

Druhé setkání přátel jižní Moravy 30.7.2016

Letos je tomu druhý rok, co se v nedalekých Starovicích konalo Setkaní přátel jižní Moravy. Mezi zúčastněnými nechyběly ani Popice se svými zapálenci do folkloru. Zde jsme reprezentovali popické kroje a samozřejmě naši vesnici. Přijeli jsme tam snad ve všech variantách krojů co máme. Ukázali jsme nejen sváteční kroj, ale i kroj přespolní a sklepnický. Naše popické ženy také ukázaly, jak jim to sluší v ženských krojích. Nechyběly nám tu ani naše maskotky z Vavřínku Evička a Barunka, které statečně pozdního odpoledne i přes velice teplé počasí.

Také jsme se zapojili do soutěže o nejkrásnější krojovaný pár. A to Anička Zálešáková s Filipem Lejskou a Sára Brychnačová s Tomášem Vachalou. Sice jsme nevyhráli, ale musíme uznat, že pár který byl zvolen, opravdu zářil krásou a bohatostí kobylského kroje. Je dosti těžké vybrat mezi takovou spoustou krojů, který je nejkrásnější. Všechny kroje, co jsme ve Starovicích mohli vidět, byly překrásné a každý z nich něčím originální. I naše popické kroje sklidily ohromný úspěch a nejednu pochvalu.

A za to můžeme vděčit našim švadlenkám, které nám je tak pěkně ušily i vyšily, a my s nimi můžeme dělat takovou parádu. A nesmíme opomenout naše oblíkačky, které nás do toho pěkně strojí, těm také patří díky.

Tahle akce vznikla z opravdu dobrého nápadu, aby se sešli lidé, kteří mají opravdu rádi folklór. Mohou si tu popovídat, dát si něco dobrého k jídlu nebo pití a zazpívat si či zatancovat s živými tóny dechovky i cimbálovky. My tomu držíme palce, ať se tato akce jen rozrůstá o další zajímavosti a příznivce a ať nehledí na ty, kteří jí hážou do cesty klacky pod nohy. A zajisté se těšíme na další ročník, kde nesmíme chybět!

Sára Brychnačová

Starovice obsadily stovky krojovaných (článek z Břeclavského deníku)

Milovníci folkloru a krojů si dali v sobotu setkání ve Starovicích. V tamním areálu U Myslivny se sešlo okolo tří stovek krojovaných z Břeclavska i dalších regionů. Přijeli dokonce i folkloristé ze Slovenska.

Michaela Jirásková a Milan Spurný z Kobylí se stali nejkrásnějším krojovaným párem druhého Setkání přátel jižní Moravy. Toho se zúčastnili nadšenci folkloru a krojů v sobotu ve Starovicích. Kobylští uspěli mezi osmašedesáti přihlášenými páry. Vítěze volili návštěvníci setkání. „Nečekali jsme to. Přihlásili jsme se na poslední chvíli až v pátek večer a vyšlo to. Zřejmě je to naším krojem, který je hodně bohatý," svěřila se Jirásková

Hlavním bodem programu byl po poledni průvod všech krojovaných obcí. Do Starovic zavítalo letos na tři sta nadšenců. Kromě Kobylských přijeli třeba z Velkých Bílovic, Hustopečí, Starovic, ale i ze Strání nebo dokonce slovenského Moravského Svätého Jánu. „Myšlenka se chytila. Krojovaných přijelo daleko více než loni. Zavítali sem i lidé z obcí, které nedostaly pozvánku, a to je dobře," řekl hlavní pořadatel Jan Záhora. Přibylo i diváků. Celkem akci navštívilo okolo dvanácti set lidí. Odpoledne vystoupily různé folklorní soubory, večer zazpíval Jožka Černý. Zábava trvala do nočních hodin.

Autor: Michal Hrabal

Zdroj:
http://breclavsky.denik.cz/zpravy_region/obrazem-starovice-obsadily-stovky-krojovanych-na-setkani-pratel-jizni-moravy-20160801.html

LETNÍ HODY

Kdo v pátek 8. července večer neinformován projížděl Popicemi, pravděpodobně se velmi divil. Ne každý den vám totiž cestu přehradí rocker z 80. let, nesoucí na rameni strom středního vzrůstu s nazdobenou korunou. No jen si představte zmatek turisty, který zastaví, aby se zeptal na cestu a od zmalovaného „kissáka“ se dozví, že se jmenuje Jano a nemá pít vodu!

Ano, ani letos stárci nezklamali a zpestřili program předhodové diskotéky, když o půlnoci vyrazili s májkami před domy svých stárek.
Tentokrát v tradičně-netradičním přestrojení, jako členové legendární skupiny Kiss. Předhodová „pařba“ pak pokračovala ve vysokém tempu až do časných ranních hodin – přesně tak, jak má zahřívací kolo před hody vypadat.

V sobotu odpoledne stárci vyšli pozvat všechny občany i jejich hosty na večerní hodovou zábavu. Do kroku jim při tom hrála DH Skoroňáci. A pozvání krojovaných mnoho lidí neodmítlo, večer se pod májou sešlo bezmála čtyři sta hodovníků! Stárci a stárky zahájili zábavu tradičním nástupem, při kterém si všichni mohli do detailu prohlédnout 9 krojovaných párů. Atmosféra se rozproudila, když borci ve žluticích hned na úvod zahřáli parket svižným verbuňkem.

Dobré počasí vydrželo a hodová sobota se protáhla až do neděle. Nejen proto stárci (a zejména stárky) ocenili posunutý čas nedělní mše svaté, která začínala v 13:00. Po jejím skončení krojovaní roztančili ztuhlé nohy před kostelem, krátce se občerstvili a v 15:00 vyrazili v doprovodu mnoha dětí slavnostním průvodem na odpolední zábavu. Tempo přitom určovala DH Lácaranka, podpořená mocným zpěvem popických mužáků.
Odpolední sluníčko rozjasnilo krásné barvy krojů a stárky jen kvetly! Některé dokonce s takovou vervou, že po příchodu k sálu náhle zvadly. Pěkné počasí je důležité, ale čeho je moc, toho je prostě příliš. Nicméně stačila chvilka ve stínu a opět byli krojovaní kompletní.

Muzikanti z Lácaranky předvedli pořádnou show, když improvizací přímo na parketu zahráli moderní skladby na tradiční nástroje. Při dětském „lízátkovém“ sólu pak všechny přítomné bavili ukázkami zvuků ze světa zvířat. Vrcholem nedělního odpoledne byla tradiční zavádka, při které opět předvedli svůj um mužáci. Ještě před večeří stárci uvítali spoustu krojovaných přespolních.
Dobré počasí Popice neopustilo ani ve večerních hodinách a všichni si tak mohli zatančit a zazpívat dosyta. Stárci se rozloučili půlnočním nástupem, během kterého si užili poděkování všech přítomných za vydařené a veselé hody 2016. Nakonec samozřejmě nechyběl tradiční trnavský verbuňk. A stárkům také slouží ke cti jejich dobré vychování, mnozí odcházeli domů za světla!

V okolí není žádným tajemstvím, že v Popicích jsou zkrátka hody, jak se patří! Ty letošní rozhodně nebyly výjimkou. Tak JUCH a zase za rok!

Libor Böhm

Folklorní den ve Slavkově u Uherského Brodu

Na začátku srpna jsme byli pozváni do vesnice Slavkov u Uherského Hradiště. Tato akce se koná jednou za dva roky a poprvé se tu konala roku 2008. Sem jsme jeli prezentovat naše kroje a i něco málo jsme nacvičili k tanci. Také jsme měli možnost podívat se na různé folklorní soubory, mezi ty nejznámější patří Olšava, Handrlák, Okluky. Lidé byli opravdu nadšeni, jakou krásu u nás nosíme, protože v tomto kraji jsou kroje jiného ražení. Zejména zdejší pan starosta byl opravdu přátelský, zaštíťoval celou tuto akci a také to byl on, kdo nás kontaktoval a poprosil, jestli bychom nemohli přijet a okrášlit tuto slavnost. Také nám popovídal, jak toto akce začínala, že zde folklor také upadal. Rád viděl nás mladé, jaký máme zájem o folklor. My jen přejeme hodně štěstí a úspěchu této akci a lidem, kteří ji zajišťují, a ať jen kvete krasou folkloru a nenechá se ničím zastrašit.

Sára Brychnačová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Začátek školního roku v ZŠ

„Zvonek zvoní, škola volá, po schodech se běží, září je tu, školák znovu v lavici už sedí…“

Tak nějak by mohla začínat písnička 1. září, kdy znovu usedají žáci do školních lavic a začnou jim školní povinnosti. Tak letos ve čtvrtek přišli do naší školy nejenom žáci třetího a pátého ročníku, ale také prvňáčci se svými rodiči. První den ve škole je malá slavnost. Pro prvňáčky končí období bezstarostného dětství a přichází čas učení. V prvním ročníku zvládnou základy čtení, psaní a počítání a získají spoustu nových dovedností.

Třída pro prvňáčky je nově vymalována, připraveny byly také malé dárky. V celé škole jsou natřeny zárubně dveří a šatní prostory. Pro starší žáky byly zakoupeny nové počítače. Celá škola je připravena na nový školní rok.
Složení pedagogického sboru:

1. ročník 18 žáků Mgr. Monika Studená
3. ročník 16 žáků Mgr. Pavla Úlehlová
5. ročník 15 žáků Mgr. Blanka Šťastná
Vyučující předmětů výchovně vzdělávacího charakteru bude Mgr. Gabriela Geierová.
Vychovatelka školní družiny a asistent pedagoga je Ing. Zdeňka Málková.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Hledání pokladu 16. června

Velký výlet

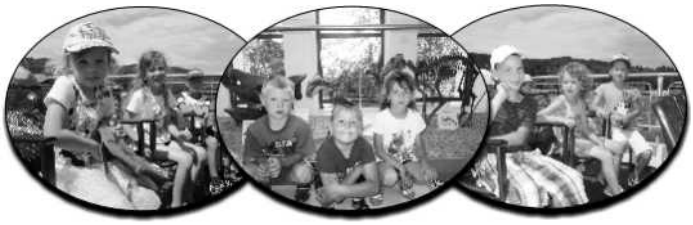

Objednali jsme si slunečný den a vyjeli na velký výlet. Byla středa 29. června 2016 ráno a pan řidič usadil 34 dětí na pohodlná sedadla autobusu a jelo se. Cílem našeho výletu bylo Brno. Nejdříve jsme navštívili stálou expozici Antroposu – pravěk. Viděli jsme spoustu lebek, kostí i různých figurín jak zvířat, tak i pravěkých lidí. Antropos měl tři velká patra, která se specializovala na pravěk. Nejvíc jsme hleděli na mamuta s mládětem, kteří byli v životní velikosti. Je několikrát větší než my. Třída Motýlků si prohlídla i výstavu dinosaurů od malíře Zdeňka Buriana a vyzkoušela si poskládat kostru ptáka.

Druhá zastávka byla na Brněnské přehradě. Výlet parníkem, to bylo pro děti něco. Plavba trvala asi 30 minut a děti mohly sledovat dění kolem přehrady - surfaři, lodičky, šlapadla. No a pozor, uprostřed byla nudapláž. Naštěstí si toho děti nevšimly a nemusely jsme řešit otázky - proč jsou nazí, kde mají plavky?? Velký šok pro děti bylo vystupování v přístavu Rokle, kdy polovina dětí s paní učitelkou vystoupila, ale ostatní začali odplouvat pryč. Dětem bylo málem do pláče, že kamarádi odpluli, ale bylo to z důvodu křížení lodí. Po menším kolečku se parník vrátil zpět a mohly vystoupit i ostatní děti a paní učitelky. To bylo vítání. Čekal nás autobus, se kterým jsme se vrátili domů. A tak jsme si mohli všichni zazpívat "Sláva nazdar výletu…". *Irena*

Je po prázdninách

MŠ je slavnostně vyzdobena a připravena přivítat nové kamarády. Do tříd přicházejí nové děti a z prázdninového pobytu se vracejí i ty, které již dříve do MŠ docházely. Na změněné podmínky reagují nově přicházející děti různě. Některé přicházejí odvážně, zpočátku se jim po domově nezasteskne a po několika dnech se dostaví pozdní reakce. Zvláště mladší děti prožívají první dny odloučení od maminky obtížně. Jsou nuceny se přizpůsobovat podmínkám života ve větší skupině dětí, podřídit se omezením, která tento společný život přináší. Zvykají si na určité rituály společného pobytu v MŠ, přijímají společná pravidla a učí se orientovat se v prostředí MŠ a jejím nejbližším okolí. Jde nám především o to, aby adaptace na prostředí MŠ stála děti co nejmenší úsilí a aby v ní spatřovaly veselí, přátelství, spokojenost, bezpečí, příjemné a klidné prostředí. V letošním roce máme dvě třídy. Do Berušek je zapsáno 26 dětí, učit je budou Marie Málková a Lenka Matulová. Motýlci mají 19 zapsaných, těm se bude věnovat Irena Kondlerová.

UČITELSKÉ HISTORKY

Můj první školní výlet

Popravdě řečeno si na svůj první školní výlet nepamatuji, pravděpodobně tomu bude už nějakých šedesát či spíše pětašedesát let a bylo to asi v mateřské škole. Já mám na mysli ten výlet, který se uskutečnil někdy v červnu před dvaačtyřiceti roky. A na ten nezapomenu – i kvůli tomu, co se tam přihodilo. Byl jsem tehdy na svém prvním výletu jako třídní učitel a s kolegyní jsme měli na starosti děti z tehdejší 6. A a 6. B třídy ze školy v Šakvicích. Historek z výletu bych mohl povídat asi více, ale v tomto čísle zpravodaje budou stejně pouze dvě – jedna o děvčatech a druhá o chlapcích. Dělí je od sebe pouhých pár hodin a nezáleží na tom, kterou si přečtete dříve. Příběhy jsem nazval Bodygárd a Bordelmamá. A neříkejte mi, že slovo bodygárd mám psát jinak. Za prvé jsme ho (tedy to slovo) tehdy vůbec neznali a za druhé tomu našemu tělesnému strážci taky leccos k dokonalosti chybělo.

Bordelmamá

Na sraz na šakvické nádraží dorazili všichni, V Popicích také nastoupili všichni výletníci a ve vyhrazeném vagónu cesta do Brna rychle utekla. V Brně jsme našli naše nástupiště správně, pro naše dvě třídy jsme měli rezervovaný celý vagón a cesta do cílové stanice měla trvat přes hodinu. Do jedné poloviny vagónu nastoupila děvčata z obou tříd s paní učitelkou Chlebečkovou, druhou polovinu obsadili kluci a já. Kolegyně i já jsme obsadili místa nejblíže k výstupu, abychom měli přehled o těch, kteří potřebovali cestou na záchod, a hlavně aby nám někdo předčasně nevystoupil, nevydal se na průzkumnou cestu po ostatních vagónech či něco podobného. Jinak se dívky i kluci rozdělili každý ve své polovině vagónu dle libosti. Děvčata byla cestou tak hodná a tichá, že si kolegyně mohla vytáhnout nějakou knihu nebo časopis. Pár zastávek předtím, než jsme měli vystupovat, jsem vstoupil do dívčího oddělení, abych upozornil na blížící se pro nás konečnou stanici, a málem jsem zkameněl. Paní učitelka si stále četla a seděla na svém strategicky položeném místě, ale naše dívky zmizely. Přes chlapeckou část neprošly – tak kde jsou? Je tu jen nějaká tlupa indiánů na válečné stezce – ale ne, když se podíváte pozorněji, mají oblečení, ve kterém nastupovaly naše žákyně. Vysvětlení přišlo vzápětí. Děvčata si s sebou na výlet vzala všechny krášlicí prostředky svých maminek a starších sester a času ve vlaku využila k řádnému mejkapu svých tváří.

Odhadoval bych i dnes po letech, že ty z dívek, které na své vizáži zapracovaly nejvíc, mohly být možná ne o celé kilo, ale o půl kila určitě krásnější, než když nastupovaly do vlaku v Brně. Vlak se rychle blížil k cíli, na nějaká opatření bylo pozdě. Hlavně že jsme v pořádku vystoupili, přepočítali děti – na kusy to sedělo, i když jsme některé dívky nepoznali – a do odjezdu přípoje z této stanice se paní učitelka s děvčaty vydala do nádražní haly, aby dívenky alespoň o část té pracně nabyté krásy připravila. Z dalšího nádraží nás potom čekala cesta vzhůru – měli jsme do večera čas, abychom došli po turistických značkách na místo, kde jsme měli přespat. Cestou lesem do kopců jsme několikrát odpočívali. Při jednom z těchto oddychů mi kolegyně prozradila: „Člověče, Vladimíre, já jsem se snad v životě ještě tolik nestyděla jako tam v té nádražní hale. Víš, jak tam na nás ti lidi čuměli, když jsem šla s holkama na tu umývárnu. Jak já jsem šla vpředu a ta zmalovaná tlupa za mnou… Já jsem si ti připadala, jako bych byla bordelmamá v nějakém pojízdném nevěstinci.“ Tak vida. Já jsem si o paní učitelce celý rok myslel, že nezná žádné nespisovné slovo – a ona v jedné větě řekne hned dvě. Opravdu to pro ni musel být děsivý zážitek. Jestlipak si na tuhle příhodu ještě vzpomíná? A jestliže ano – probouzí ji to z děsivých snů – nebo už jí dnes tento příběh vyloudí nostalgický úsměv na tváři?

Bodygárd

Slovo bodyguard se u nás objevilo až v devadesátých letech – vlivem módy používat anglické nebo ještě lépe americké výrazy pro to, pro co máme vlastní český název, a také pod vlivem stejnojmenného (mimochodem moc hezkého) amerického filmu s K. Costnerem a W. Houston (jestli se ve jménech představitelů hlavních rolí nepletu).

Když jsme dorazili na ubytovnu, zjistili jsme, že jde o velice prostě zařízenou a malou podnikovou chatu s jedním správcem, který nám vydá večeři. A co víc – děvčata s paní učitelkou přenocují pod střechou – v chatě, ale kluci budou spát ve stanech na louce před chatou a vedle – hurá!!! – fotbalového hřiště s opravdovými brankami a travnatým povrchem – a dvakrát hurá!!! – půjčí nám i opravdový kopačák! Co více si přát. V určitém věku může pocit dokonalého štěstí vypadat právě takto – a ten správný věk hoši právě měli.

... pokračování na str. 27

Římsko-katolická farnost Popice

Rok milosrdenství vyhlášený papežem Františkem je provázen celým sledem akcí a poutních setkávání. Národní poutě do polského Krakova v sobotu 28. května 2016, organizované rádiem Proglas, se z naší farnosti zúčastnilo několik farníků. Přidali se k zájezdu šakvických a kobylských věřících. Vlastní poutní bohoslužba za účasti českých biskupů a asi 4 000 českých poutníků byla v bazilice sv. Faustiny Kowalské. Následoval různorodý duchovní program v mnoha kaplích a sálech celého tohoto poutního areálu a sousedícího Sanctuária sv. Jana Pavla II. Duchovní zážitky převážily nad únavou z mnohahodinové cesty do Krakova a zpět.

Možná si někteří naši občané všimli v polovině července malé skupinky mladých lidí, procházejících naší obcí s dřevěným křížem na rameni. Byli to poutníci z Rakouska, jdoucí obráceným směrem po Svatojakubské cestě do polského Krakova na Světové setkání mládeže. Se zájmem si prohlédli náš kostel sv.Ondřeje a kapli sv.Rozálie, sv.Rocha a sv.Šebestiána, kde se pomodlili a zazpívali poutní píseň.

Farní rada rozšířená o zkušené stavebníky rozhodla o vybudování kvalitního a důstojného sociálního zázemí na popické faře. Plánovaná verze budoucího uspořádání na faře je k nahlédnutí na vývěsce v kostele. Tato změna uspořádání je vlastně první po více jak sto letech od vystavění fary v roce 1907. Prvním krokem musí být odstranění dřevěných podlah a vyvezení asi 50 cm zásypu pod nimi. To všechno proto, aby pod vodorovnou izolací mohla být zabudována odvětrávací konstrukce, která by zabránila stoupání vlhkosti ve zdech nad úrovní budoucí nové podlahy.

Při vyklízení pravé části fary byl přemístěn i trezor, u kterého byly nalezeny dva klíče. Trezor byl otevřen tak, že do horního otvoru dveří byl vsunut speciální kódovací klíč a po odjištění bezpečnostní západky byl trezor odemčen klíčem ve spodním otvoru dveří. V trezorových přihrádkách byly vloženy dokumenty z inventarizací od roku 1905, doklady k objednání a dodání velkého zvonu pro náš kostel v roce 1947.

Stručný popis dokumentů bude součástí příští informace v Popickém zpravodaji.

Josef Urbánek

První svaté přijímání

První svaté přijímání dětí vždy patří ve farnosti k radostným událostem. Ke svátosti, která následně po křtu dokončuje uvedení dítěte do křesťanského života, přistupují děti zpravidla ve věku kolem devíti let - v době, kdy již dokáží rozlišovat dobro a důsledky konkrétnho zla, které ve svém okolí i ve vlastním životě poznávají. Příprava v hodinách náboženské výuky vede děti mj. i zdůrazněním významu společenství církve do níž patří, k jasné představě o osobní modlitbě, atd.

Letošní první svaté přijímání se konalo v neděli 12. června 2016. K obětnímu stolu přistoupily ve slavnostním oblečení s křestními svícemi tři děti - v loňském roce jich bylo osm. Písně skupiny mladých farníků i spolužáků z hodin náboženství, které v závěru mše na kytaru doprovázel i Pater Jiří, mši prvokomunikantů učinily ještě slavnostnější.

Anna Frýdková

Topografie markrabství Morava

V roce 1793, tedy před 223 lety, vyšla ve Vídni kniha, která nese název Topografie markrabství Morava. Napsal ji Franz Josef Schwoy, má zhruba dva tisíce stran, rozdělených do tří dílů, a popisuje Moravu po jednotlivých tehdejších krajích a panstvích. Nedávno jsem se do knihy začetl, připadalo mi leccos docela zajímavého – jak se svět za ta více než dvě století změnil. Pokud i vás zajímá pohled do tehdejší doby, přečtěte si, co jsem pro vás vybral. Nečekejte ovšem nic objevného – moderní vědecké bádání tehdy teprve vznikalo.

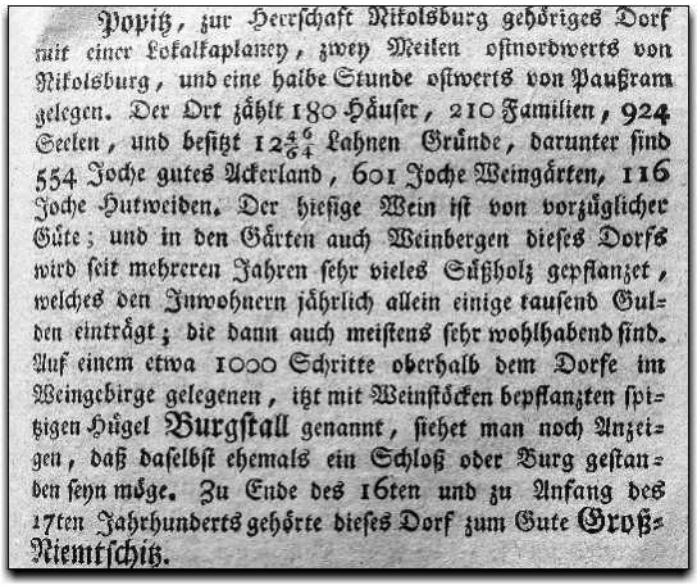
Popitz, zur Herrschaft Nikolsburg gehöriges Dorf mit einer Lokalkaplaney, zwey Meilen ostnordwerts von Nikolsburg, und eine halbe Stunde ostwerts von Paußram gelegen. Der Ort zählt 180 Häuser, 210 Familien, 924 Seelen, und besitzt 12 46/64 Lahnen Gründe, darunter sind 554 Joche gutes Ackerland, 601 Joche Weingärten, 116 Joche Hutweiden. Der hiesige Wein ist von vorzüglicher Güte; und in den Gärten auch Weinbergen dieses Dorfs wird seit mehreren Jahren sehr vieles Süßholz gepflanzet, welches den Inwohnern jährlich allein einige tausend Gulden einträgt; die dann auch meistens sehr wohlhabend sind. Auf einem etwa 1000 Schritte oberhalb dem Dorfe im Weingebirge gelegenen, itzt mit Weinstöcken bepflanzten spitzigen Hügel Burgstall genannt, siehet man noch Anzeigen, daß daselbst ehemals ein Schloß oder Burg gestanden seyn möge. Zu Ende des 16ten und zu Anfang des 17ten Jahrhunderts gehörte dieses Dorf zum Gute Groß-Niemtschitz.

Popice, k panství Mikulov patřící vesnice s lokálním kaplanstvím*, leží dvě míle* severovýchodně od Mikulova a půl hodiny východně od Pouzdřan. Ves čítá 180 domů, 210 rodin, 924 duší *(=lidí)* a vlastní 12 a 46/64 lánů pozemků*, v tom je 554 jiter* dobré zemědělské půdy *(dnes bychom řekli orné půdy)*, 601 jiter vinohradů*, 116 jiter pastvin*. Zdejší víno dosahuje přednostní kvality a v zahradách a vinohradech této vsi se již dlouho pěstuje sladké dřevo *(=lékořice)*, které samotné obyvatelům vynáší každoročně několik tisíc zlatých, ti *(obyvatelé)* jsou pak většinou velmi zámožní. Na asi 1000 kroků nad vesnicí položeném kopečku mezi vinohrady zvaném Burgstall jsou vidět stopy naznačující, že tu dříve mohl být nějaký zámek nebo hrad. Koncem 16. a počátkem 17. století patřila tato vesnice pod panství Velké Němčice.

Vysvětlivky:
Lokální kaplanství – (také lokálie) – forma duchovní správy s vlastním knězem mimo sídlo farnosti. Vznikaly v době císaře Josefa II. (1780-1790). V 19. stol. byly lokálie většinou povýšeny na samostatnou farnost.
Míle - tehdy měřila asi 7,5 kilometru.
Lán – pozemek o rozloze 1 lánu měl něco mezi 25 a 30 hektary – v různých místech a dobách se používal stejný název pro různou rozlohu. Zlomky tehdy nebyly vyjadřovány desetinným číslem, ale jako polovina, čtvrtina, osmina, šestnáctina .. až po 1/128.
Jitro – výměra, kterou sedlák s jedním potahem zoral za jeden den – necelého 0,6 hektaru
Vinohrady – tehdy oněch (necelých) 360 hektarů vinohradů nepředstavovalo tak významný krajinotvorný prvek jako dnes – keře byly stříhány a vedeny jinak než nyní.
Pastvina – na nich se mohl pást dobytek pouze pod dozorem pasáka nebo odrostlejších dětí.

Pro srovnání počty domů, rodin a obyvatel v roce 1793 v některých obcích

OBEC	DOMY	RODINY	OBYVATEL
POPICE	180	210	924
HUSTOPEČE	312	520	2330
IVAŇ	77	101	453
POUZDŘANY	150	190	820
PŘIBICE	82	106	427
STRACHOTÍN	108	142	608
ŠAKVICE	84	108	547
UHERČICE	157	163	710
VRANOVICE	85	125	562

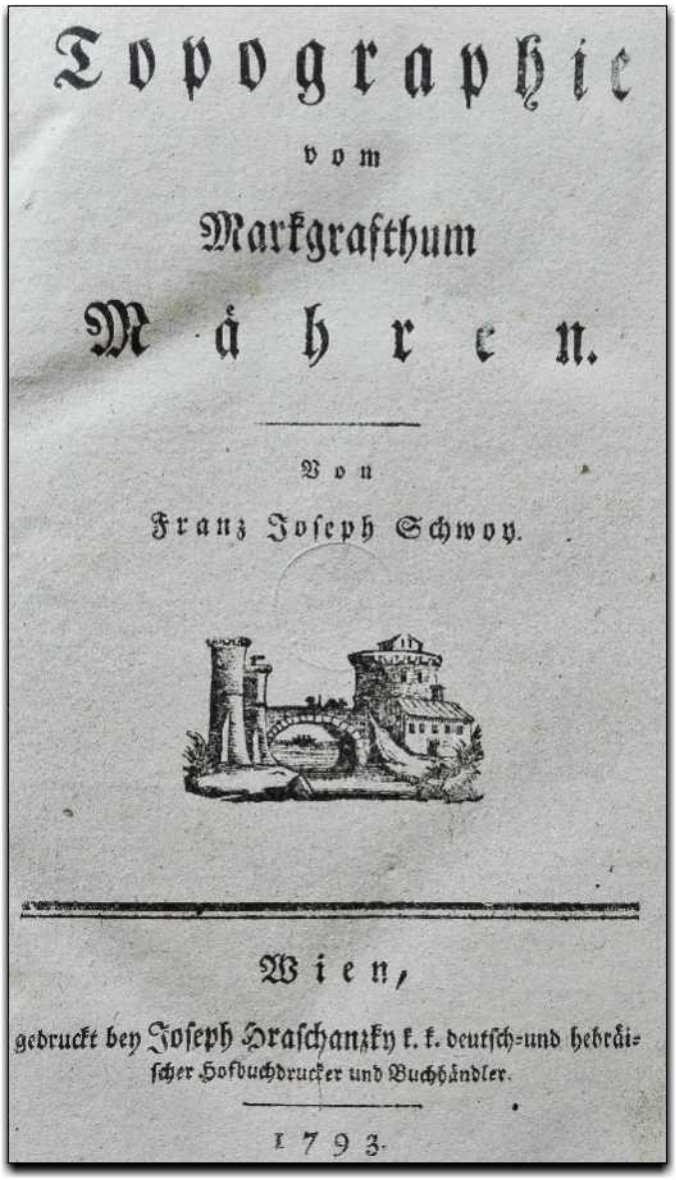
Topographie
vom
Markgrafthum
Mähren.

Von
Franz Joseph Schwoy.

Wien,
gedruckt bey Joseph Graschanzky k. k. deutsch-und hebräischer Hofbuchdrucker und Buchhändler.
1793.

DĚVIČKY - neboli Dívčí hrady, Maydburg nebo také Pálava

Až do roku 1784 se nacházel v tomto hradě, jehož budova již byla bez střechy, v zadním dvoře jediný malinký příbytek, v němž žil strážce, který v době blížícího se nečasu *(=špatného počasí),* nebo když někde v okolí vznikl požár, dal znamení zvoněním. Zvon byl zavěšen na staré hradní věži. Vodu měl *(ten strážce)* v dobře udržované studni napájené deštěm. Když zemřel *(1784)*, byl zvon z věže přemístěn do nově postaveného kostela v Klentnici. Použitelné dříví a kovové předměty na hradě se nacházející byly úplně odstraněny a budova ponechána svému osudu.

Vrcholek *(Děviček)* má nádherný výhled na vzdálenost 5 nebo 6 mil *(tj. okolo 40 nebo 45 kilometrů)*. Je vidět Brno, Znojmo, Skalici v Uhrách (dnes bychom řekli na Slovensku). Severním směrem *(spíše severozápadním – pozn. V.H.)* je vidět pohoří v Čechách *(pravděpodobně míněna Českomoravská vrchovina – pozn. V.H.)* a na jihozápadě v Rakousku u Dunaje *(pravděpodobně Vídeňský les – vých. výběžky Alp)*.

V knize najdeme také zajímavou zmínku o rostlinstvu na Pálavě. Byliny zde rostoucí podle autora knihy vynikají zvláště velkými léčivými účinky, a proto osoby znalé je na Palavě hojně sbírají právě proto, že účinkují lépe a silněji než byliny sbírané jinde.

Vladimír Hradil

... pokračování příště

FOTBAL

TJ SOKOL POPICE DOSPĚLÍ:

Celkové umístění v sezóně 2015 – 2016:
4. místo se ziskem 49 bodů a aktivním skóre 63:39 s bilancí 15 vítězství, 4 remíz a 7 proher.

JARNÍ ČÁST:

V jarní části soutěže získali 17 bodů při pasívním skóre 18:26. Zejména prohry s mužstvy Vranovic a Horních Věstonic byly ostudné. Zlepšení nastalo až s příchodem Miroslava Svobody a Martina Surky v poslední třetině soutěže. Přesto se dalo vytěžit více, než bylo konečné 4. místo. Ukázalo se v plné nahotě, jak velkou ztrátou byl odchod Dana Tince. Bohužel, ostatní hráči ho nedokázali nahradit. Největším problémem byla obranná hra.

V jarní části soutěži jsme z 12 utkání obdrželi 26 branek. To je opravdu mnoho a to ještě několik zachránil znovuzrozený brankář Jan Straka, který patřil v každém utkání, v kterém nastoupil, k nejlepším hráčům.

Nejlepším střelcem mužstva byl Daniel Topinka, který v jarní části soutěži dokázal vstřelit 11 branek, což jsou 2 třetiny všech branek v jarní soutěži. Zůstal ovšem osamocen. Za ním zůstala velká díra. 2 branky vstřelili Martin Surka, Miroslav Singer a po jedné branku vsítili Jiří Buriánek, Radek Rožnovský a Miroslav Svoboda.

Přehled jarních zápasů:

POPICE – POUZDŘANY 1:0
(branka: Radek Rožnovský)
STRACHOTÍN – POPICE 2:0
POPICE – NOSISLAV 0:2
KOBYLÍ – POPICE 1:2
(branky: Miroslav Singer, Daniel Topinka)
POPICE – VRANOVICE 1:8
(branka: Jiří Buriánek)
HORNÍ VĚSTONICE – POPICE 5:1
(branka: Daniel Topinka)
POPICE – BOLERADICE 3:2
(branky: Daniel Topinka – 3x)
BRUMOVICE – POPICE 1:4
(branky: Daniel Topinka – 4x)
POPICE – VELKÉ HOSTĚRÁDKY 0:0
KLOBOUKY – POPICE 4:2
(branky: Martin Surka a Miroslav Singer)
POPICE – UHERČICE 0:0
STAROVIČKY – POPICE 1:4
(branky: Daniel Topinka 2x, Miroslav Svoboda, Martin Surka)

Sestava:

Jan Straka, Jaroslav Konečný, Ivo Škarpa, Filip Lejska, Dalibor Straka, Milan Straka, Jan Surka, Roman Sovka, Miroslav Singer, Radek Fiala, Radek Rožnovský, Jiří Buriánek, Daniel Topinka, Leoš Vintrlík, Jakub Hanák, Jiří Ferby, Martin Surka, Miroslav Svoboda.

PODZIMNÍ ČÁST:

Po jarní části soutěže odešli z našeho mužstva Dalibor Straka, Jan Surka, Roman Sovka. Všem třem patří velký dík, že pomohli našim fotbalistům v nelehkých dobách. Mužstvo bylo posíleno o Lukáše Galbavého z Pouzdřan (výměna za Leoše Vintrlíka) a mladými dorostenci Janem Strakou, Jiřím Bobálem, Radimem Novotným. Podařilo se udržet střelce týmu Daniela Topinku a kariéru prodloužil i nestárnoucí Miroslav Singer. Trenérem mužstva zůstal Štěpán Dulínek.

Z prvních tří utkání podzimní části získalo naše mužstvo 5 bodů, když dokázalo remizovat na horké půdě v Ivani, jednoznačně porazit mužstvo Kobylí a poté doma remizovat s mužstvem Vranovic.

V těchto utkáních nastoupli tito fotbalisté:

Jan Straka starší, Jan Straka mladší, Miroslav Singer, Ivo Škarpa, Jiří Buriánek, Milan Straka, Miroslav Svoboda, Radek Fiala, Radek Rožnovský, Lukáš Galbavý, Daniel Topinka, Jaroslav Konečný, Jakub Hanák, Jiří Bobal, Martin Surka a Filip Lejska.

Přehled výsledků:

1. kolo: Ivaň – Popice 1:1
(branka: Daniel Topinka)
2. kolo: Popice – Kobylí 4:1
(branky: Daniel Topinka 2x, Miroslav Svoboda a Miroslav Singer)
3. kolo: Popice – Vranovice 1:1
(branka: Miroslav Svoboda)

Další program muži:

4. kolo: Klobouky – Popice
výkop 4. září v 16:00 hodin
5. kolo: Popice – Nosislav,
výkop 11. září v 16:00 hodin
6. kolo: V. Pavlovice B/Starovičky – Popice
výkop v neděli 18. září v 15:30 hodin
7. kolo: Popice – Strachotín
výkop v neděli 25. září v 15:30 hodin
8. kolo: Bořetice – Popice
výkop v neděli 2. října v 15:00 hodin
9. kolo: Popice – Boleradice
výkop v neděli 9. října v 15:00 hodin
10. kolo: Vrbice – Popice
výkop v neděli 16. října od 15:00 hodin
11. kolo: Popice – Velké Hostěrádky
výkop v neděli 23. října od 14:30 hodin
12. kolo: Šitbořice – Popice
výkop v neděli 30. října od 12:45 hodin
13. kolo: Popice – Horní Věstonice
výkop v neděli 6. listopadu od 14:00 hodin
14. kolo: Popice – Ivaň
výkop v neděli 13. listopadu od 14:00 hodin

STARŠÍ PŘÍPRAVKA a MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

Přehled jarních zápasů starší přípravka:

POPICE - VRANOVICE/PŘIBICE 10:7
Branky: David Gabrhel 3x, Dominik Ferby 2x, Pavel Ryšavý 2x, Jan Přibyl 1x, Lukáš Oulehla 1x, Tomáš Svoboda 1x
POPICE - VELKÉ PAVLOVICE 3 : 9
Branky: Tomáš Svoboda, Pavel Ryšavý, Lukáš Oulehla
VRBICE - POPICE 12:6
Branky: Tomáš Svoboda 2x, Daniel Urbánek, Josef Geier, Pavel Ryšavý, Dominik Ferby
POPICE – NIKOLČICE 4:10
Branky: Lukáš Oulehla 2x, Dominik Ferby a Tomáš Svoboda.
BŘEZÍ – POPICE 16:1
Branka: Dominik Ferby
POPICE – NOVOSEDLY 5:4
Branky: Lukáš Prchal 2x, Dominik Ferby, Tomáš Svoboda, Pavel Ryšavý.
HUSTOPEČE – POPICE 11:0

Sestava:
Filip Huňař, David Gabrhel, Pavel Ryšavý, Lukáš Oulehla, Dominik Ferby, Tomáš Svoboda, Daniel Urbánek, Lukáš Prchal, Martin Čížek, Jan Přibyl, Josef Geier
Branky:
Tomáš Svoboda – 6 branek, Dominik Ferby – 6 branek, Pavel Ryšavý – 5 branek, Lukáš Oulehla – 4 branky, David Gabrhel – 3 branky, Lukáš Prchal – 2 branky, Josef Geier, Jan Přibyl a Daniel Urbánek – 1 branka.

Odehráno 7 zápasů s bilancí 2 vítězství a 5 proher. Skóre 29:69. Celkem starší přípravka posbírala 6 bodů.

Přehled jarních zápasů mladší přípravka:

POPICE - VRANOVICE/PŘIBICE 6:6
Branky: Pavel Sedláček 2x, Tobiáš Richter 2x, Kamil Huňař a David Geier - po 1x
POPICE – VELKÉ PAVLOVICE 1:3
Branka: Kamil Huňař
VRBICE - POPICE 3:10
Branky: Kamil Huňař 3x, David Geier 3x, Ondřej Topinka 2x, Pavel Sedláček, Tomáš Krajča.
POPICE – NIKOLČICE 4:15
Branky: Ondřej Topinka 2x, Tobiáš Richter a Kamil Huňař
BŘEZÍ – POPICE 2:3
Branky: Ondřej Topinka, Tobiáš Richter a David Geier
POPICE – NOVOSEDLY 3:6
Branky: Kamil Huňař, Ondřej Topinka a Tobiáš Richter.
HUSTOPEČE – POPICE 12:6
Branky: Ondřej Topinka 3x, Kamil Huňař 2x, Tobiáš Richter.

Sestava:
Kamil Huňař, Ondřej Topinka, Tobiáš Richter, David Geier, Tomáš Krajča, Tomáš Stehlík, Pavel Sedláček, Adam Gloc a Adéla Ferbyová.
Branky:
Ondřej Topinka – 9 branek, Kamil Huňař – 9 branek, Tobiáš Richter – 6 branek, David Geier – 5 branek, Pavel Sedláček – 3 branky a Tomáš Krajča – 1 branka
Odehráno 7 zápasů s bilancí 2 výher, 1 remízy a 4 proher se skóre 33:47. Celkem získáno 7 bodů

Do podzimní soutěže již naši kluci nezasáhnou, neboť nejsme schopni sestavit dvě fotbalová mužstva. Nicméně od září opět začnou tréninkové jednotky pod vedením trenéra Jirky Ferbyho.

Pohárový turnaj v kopané

V neděli 7.8.2016 se uskutečnil tradiční pohárový turnaj v kopané za účastí mužstev z Popic, Pouzdřan, Pasohlávek a Starovic. Letos proběhl již 9. ročník, který se koná na počest našich nedávno zesnulých kamarádů (David Podešva, Stanislav Pochop, Marek Toman, Petr Adamčík a prezident fotbalového oddílu Jan Singer). V letošním ročníku zvítězili fotbalisté Popic, kteří v prvním utkání zdolali mužstvo Starovic v poměru 2:0 (branky: Daniel Topinka a Jakub Hanák). Ve finále zvítězili domácí nad mužstvem Pouzdřan 1:0 brankou Lukáše Galbavého.

Za domácí nastoupili tito hráči: Jan Straka starší, Jaroslav Konečný, Miroslav Svoboda, Milan Straka, Jan Straka mladší, Jiří Buriánek, Radek Rožnovský, Radek Fiala, Jakub Hanák, Jakub Šťastný, Leoš Vintrlík, Miroslav Singer, Lukáš Galbavý, Daniel Topinka, Michal Bradávka, Ivo Škarpa, Filip Lejska a Radim Novotný. Hráči se střídali hokejovým způsobem. *Marek Sekanina.*

TJ Palava Popice

CENA PALAVY 11.9.2016

Výsledky našich jezdců:

soutěž	*jezdec*	*kůň*	*místo*
Z	Pavel Koláček	SCHENGEN	13. místo
ZL	Pavel Koláček	SCHENGEN	7. místo
L	**Pavel Koláček** Monika Forman	**S-CLASIC** SCHIMI	**1. místo** 10. místo
S	**Pavel Koláček** Monika Forman	**S-CLASIC** SCHIMI	**1. místo** elim.

Popičtí florbalisté se bijí za Hustopeče

Florbal je bez pochyby jeden z nejpopulárnějších sportů poslední doby. Nelze se proto divit, že také v Hustopečích má své, i když zatím skromné zastoupení. Jako parta amatérských nadšenců se již více než 10 let scházíme v tělocvičně ZŠ Nádražní a bavíme se touto úžasnou hrou. Máme mezi sebou členy z Hustopečí, Starovic a také Popic. A jelikož víme, že nejsme jediní, kdo své ztuhlé kancelářské nohy rozběhává s hokejkou v ruce, zarputilým výrazem a mnohdy také míčkem ve tváři, rozhodli jsme se účastnit druhého ročníku amatérského florbalového turnaje ve Frýdlantě, s názvem Frýgames 2016, který se konal 4. – 5. června.

Vyrazili jsme hájit čest jihomoravského florbalu až do podhůří Krkonoš. S potěšením a hlavou vztyčenou říkám, že se nám to povedlo! Ve Frýdlantě se sešlo celkem 16 týmů, mnohdy složených z ligových hráčů. Jeden zápas trval 15 minut a hrálo se systémem 3+1 (3 hráči v poli a brankář). Na dodržování oficiálních pravidel vždy dohlížel certifikovaný rozhodčí. Náš tým s hrdým názvem „Huston“ obsadil 13. pozici, přičemž z 10. místa nás sesadilo celkové skóre.

Za žádný odehraný zápas se rozhodně nemusíme stydět. Vždy se nám podařilo vstřelit alespoň jeden gól a v posledním sobotním zápase jsme dokonce uhájili čisté konto!

Nasbírali jsme spoustu zkušeností a hlavně skvělých zážitků. Celková atmosféra turnaje byla moc příjemná a zápasy probíhaly v přátelském duchu. Zkrátka tak, aby byl splněn hlavní cíl akce – pobavit se florbalem. Pozvání organizátorů na příští ročník jistě s radostí přijmeme! Naším cílem je teď reprezentovat na těchto akcích a v budoucnu podobný turnaj i zorganizovat. Máte-li zájem o florbal a sport jako takový a chcete-li nám v našem úsilí pomoci, rádi mezi sebou přivítáme nové členy. Věk ani schopnosti nejsou důležité, stačí jen chtít a půjde to! Neváhejte mě kontaktovat na fbc.huston@gmail.com.

Držte nám palce! Sportu zdar a florbalu zvlášť!

Libor Böhm

Zpráva Sboru pro občanské záležitosti
Společenská rubrika květen - září 2016

60 let
Honková Věra
Stehlík Pavel
Hubatka Pavel
Přibylová Ludmila
Masařová Jarmila

65 let
Straková Anna
Patočka Vladimír
Hrabec Josef
Koláček Pavel
Bušinová Alena
Franěk Oldřich
Luňáčková Marie
Šebestová Ludmila
Rybnikář Jan
Masařová Filomena
Furch Vladimír
Škňouřil Petr
Mokrý Karel

70 let
Knoflíčková Jiřina
Krajča Jaroslav
Dulínek Lubomír
Šopík Václav
Vojáček Václav

71 let
Luňáček Ladislav
Ježová Zdenka
Matýšková Anna
Štěrba Jindřich
Straková Jana

72 let
Šimkovičová Terezia

73 let
Urbánek Jaroslav
Škola Vladimír
Kolesa Josef

74 let
Sekanina Milan

75 let
Frýdková Anna
Nasadilová Jiřina
Zelinková Růžena

76 let
Skotalová Anna

77 let
Škola Josef

78 let
Rampáčková Zdeňka
Beňová Marie

80 let
Konečný Josef
Klouparová Marie

81 let
Hanyášová Jarmila

82 let
Komárková Herta
Frýdek Jan
Osičková Zdenka

83 let
Urbanová Anna

84 let
Fantová Anna
Matýšková Růžena
Somošiová Marie

86 let
Mikulicová Marie
Šebestová Anna

87 let
Bártečková Marie

93 let
Veselá Květa
nejstarší občanka

V měsíci leden - září 2016
se narodily děti:

- Ela Böhmová

- Matěj Gregořica

- Václav Masař
- Josef Malík
- Lenka Urbánková

Slavnostní vítání občánků v obřadní síni OÚ Popice v měsíci květnu:

Matěj Gregořica

Úmrtí:

24.4.2016 zemřela paní **Emilie Koláčková**
ve věku 93 let, *nejstarší občanka*
12.6.2016 zemřela paní **Eva Svobodová**
ve věku 67 let
28.8.2016 zemřel pan **Josef Zámečník**
ve věku 82 let

Známe dobře svůj kraj ?

Na otázku „odkud jsme, kde žijeme“ nestačí odpovědět, že v Popicích na Moravě – obce toho jména jsou tři: ta naše, u Znojma a u Jihlavy. Když však upřesníme, že ty naše Popice leží nedaleko Dolních Věstonic s jejich vnadnou Venuší a mamuty, zorientuje se i cizinec, středně vzdělaný v historii, protože se o nich píše v učebnicích dějepisu celého světa.

Následující text nám má ve zkratce připomenout, že tímto kouskem země obrazně i doslova kráčely dějiny člověčenství.

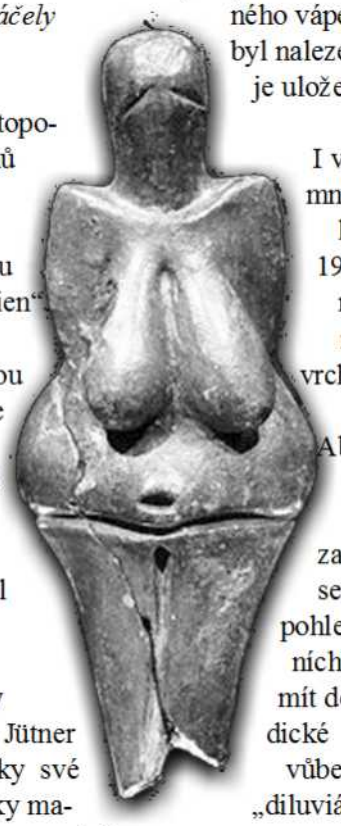

V období kolem 30 000 let před naším letopočtem obývá severní svahy Pavlovských vrchů druh člověka zvaný Homo sapiens sapiens. Jeho život a kulturu popsal jeskynní badatel prof. Dr. Karel Vítězslav Absolon a dnes jsou známy po celém světě pod pojmem „pavlovien“.

Po staletí nacházeli zemědělci pod Pálavou při práci na polích a ve vinicích různé fosilie *(zkameněliny)*, převážně zlomky mamutích kostí. Prvenství objevu rozsáhlé paleolitické stanice u Věstonic náleží českému knězi Františku Mazourovi, který na přelomu 19. a 20. století z nalezených předmětů proměnil svou faru v Pavlově v malé muzeum.

V letech 1922 a 1923 se výzkumu lokality věnují profesor mikulovského gymnazia K. Jütner s archivářem Josefem Matzurou a výsledky své práce zveřejňují. Teprve nález hliněné figurky mamuta konečně vyvolal zájem Moravského zemského muzea. Dr. Karel Absolon zahájil velkoplošný archeologický výzkum 18. srpna 1924 se šesti místními dělníky na polích podél úvozu polní cesty, na které sbíral své artefakty kněz Mazour. V září 1924 se v Praze konal mezinárodní kongres antropologů a výzkum v Dolních Věstonicích navštívila hromadná výprava 78 účastníků kongresu – výsledkem exkurze byl mimořádný věhlas dosud neznámé lokality.

Výčet nalezených předmětů již v roce 1925 je ohromující – 20.430 kusů kamenné industrie *(kamenné nástroje, vyrobené pravěkými tvůrci pro určité praktické pracovní využití)*, nespočetné množství kostí z dvanácti mamutů, kosti opracované do tvarů lžící, šídel, oštěpů, dýk i šípů.

Světovou proslulost získala plastika nahé ženy o výšce 11,5 cm a 4,3 cm široká v bocích - zvaná Věstonická Venuše. Je vyrobena z pálené hlíny pocházející z mladého paleolitu a datována do období 29000–25000 př.n.l. Soška byla nalezena před 91 lety - 13. července 1925 v popelišti mezi Dolními Věstonicemi a Pavlovem. Ve zbytcích ohniště ležela společně s kamennými nástroji a zvířecími kostmi rozlomena na dva kusy. V létě 2004 byla soška zkoumána pomocí tomografu ve Fakultní nemocnici u sv. Anny. Výsledky potvrdily, že plastika je z jemné hlíny smíchané s vodou, se zrníčky vy sráženého vápence nebo úlomků kostí. Na hýždích sošky byl nalezen otisk prstu asi desetiletého dítěte. Soška je uložena v Moravském zemském muzeu v Brně.

I v dalších letech výzkumu je nalézáno velké množství předmětů, které ukazují na bohatost lokality a zahrnují řadu unikátů – např. v r. 1936 nalezena píšťala, počítací hůlka (dosud nejstarší početní pomůcka na světě), rytina na klu (snad mapový záznam Pavlovských vrchů), hrob šamanky, Panova flétna z mamutoviny a mnoho dalších. Výzkumné práce Absolonova týmu byly zastaveny 20.9.1938.

Na naleziště nastoupila nacistická organizace „Ahnenerbe“. Absolonovy vykopávky se náramně dobře hodily do SS "vědeckého" pohledu na svět - archeologický výzkum v Dolních Věstonicích pro svůj veliký význam mohl mít dopad na výzkum původu a vývoje tzv. nordické rasy. Tuto rasistickou kategorii Absolon vůbec neuplatňoval. Používal termíny jako „diluviální“ člověk nebo člověk „doby ledové“.

Když však nový vedoucí výzkumu holandský geolog a archeolog Assien Bohmers *(nejzáhadnější archeolog své doby, který se v roce 1937 - ve svých pětadvaceti letech - připojil k Ahnenerbe)* popisoval tytéž kosterní pozůstatky, které Absolon definoval termíny jako jedinci „brněnského typu s protáhlou hlavou“, nebo „kromaňonské rasy“, byli to podle Bohmerse jedinci fyzicky silní, indo-germánského původu a vyznačovali se dle něj, na rozdíl od jiných ras, výrobou zbraní a uměleckých předmětů. Kopání samotné zajišťovala na nalezišti německá pracovní služba (Arbeitsdienst) a dělníci z holandského Fríska, kteří doprovázeli Bohmerse do Dolních Věstonic

Bohmers tvrdil, že nejvýznamnější paleolitické naleziště v Evropě bylo špatně vytěženo tím ‚Židem' Absolonem“ – jeho nálezy a dokumentaci však

konfiskoval. Himmlerovi k narozeninám Ahnenerbe darovala mimo jiné nálezy i unikátní sošku zubra, objevenou v srpnu 1939. *(Heinrich Himmler - říšský vůdce SS, šéf gestapa, říšský ministr vnitra a organizátor hromadného vyvražďování Židů)*

Velká část Absolonových sbírek, získaných 15letým výzkumem, shořela při požáru mikulovského zámku během frontových událostí v r.1945. V zámku byly deponovány též sbírky z Předmostí u Přerova nebo garderoba vídeňské opery a jiné.

Archeologové se pod Pálavu vrátili ihned po válce. Absolon u pokračování výzkumu nebyl. Zemřel 6. října 1960 ve věku 83 let.

Ve středu 17. srpna 2016 dopoledne byla z Moravského zemského muzea za doprovodu ozbrojených policistů dopravena soška Věstonické Venuše do areálu brněnské firmy Fei, kde ji v laboratoři zkoumají odborníci. Archeologové chtějí analýzami získat detailní představu o tom, jak byla soška vyrobena. Pod skenerem byla soška minimálně 15 hodin - následné vyhodnocení potrvá týdny

Anna Frýdková.

Prameny:

Václav Hortvík: Kulturní odkaz generací žijících pod Pavlovskými vrchy
Dr. Martijn Eickhoff – historik věnující se prehistorickému výzkumu holandských vědců během nacistické okupace.

Archeopark Pavlov

V letošním roce vznikla na okraji Pavlova moderně pojatá terénní expozice v místě, kde se rozkládalo sídliště z období mladého paleolitu, které bylo v roce 2010 prohlášeno za národní kulturní památku.

Vinice Sonberk se stala součástí paralelního světa Kcymaerxthaere

Tisková zpráva 4. dubna 2016

Ve čtvrtek 31. března byla na moravské vinici Sonberk slavnostně odhalena speciální deska v rámci projektu Kcymaerxthaere, který propojuje zajímavá místa na světě. Sonberk byl vybrán jako jediné místo v České republice pro umístění speciální hvězdicovité plakety. Odhalení za účasti starostů z okolních obcí a paní starostky města Hustopeče doprovodil folklorní soubor Hanýsek a děti z regionu.

Kcymaerxthaere je originální projekt, který umisťuje speciální desky na různých místech po celém světě a nechává je vyprávět příběhy lidí z dané oblasti a proudit jejich energii a tradice. V současné době je umístěno již 122 různě tvarovaných desek a příběhů ve 26 světových zemích, například v Namibii, na Islandu, Filipínských ostrovech nebo na dně atlantického oceánu. Autorem projektu je Eames Demetrios, vnuk slavné dvojice designérů Charles a Ray Eamesových, kteří zanechali nesmazatelnou stopu v dějinách designu nábytku, a jejichž návrhy zná (i díky značce Vitra) celý svět. Vytváří se tak paralelní svět, celistvé dílo, které nabízí multidimenzionální vyprávění. *„Všichni obdivujeme chytré technologie, ale neměli bychom zapomínat na moudré technologie. K těm patří i jazyk – když se díváte do údolí pod Sonberkem, vytváří vám v hlavě nový svět,“* vysvětluje Demetrios.

Při příležitosti odhalení desky byla otevřena první Velká vína ročníku 2014 a na Sonberku byla slavnostně zahájena letní sezóna koncertem René Lacka jednoho z nejoceňovanějších interpretů Jimmyho Hendrixe na světě a folklorního souboru Hanýsek, který předvedl tradiční tance a písně. Odhalení desky se konalo za účasti starostek z Hustopeče, Šakvic a starosty Popic, které akci podpořily, a dětí, které se do projektu tradičně zapojují – právě jejich ztvárnění příběhu pak putuje do země, kde byla odhalena předcházející deska. Děti z Hustopečí, Šakvic a Popic se tak mohou těšit na obrázky, které jim zašlou děti z dalšího místa.

Fotografie najdete zde: http://1drv.ms/1RI2fQR

Kontakt: Barbora Švehlová, barbora.svehlova@profilmedia.cz, 739 592 933

UČITELSKÉ HISTORKY

... pokračování ze strany 16 - **Bodygárd**

Tak rychle ještě rozdělit dvojice do stanů – kluků je lichý počet – tak jeden bude spát ve stanu s panem učitelem – ale to nikdo neřeší, až na toho lichého – ostatní, pokud tuto okolnost vůbec vezmou na vědomí, jsou spokojeni – hlavně že to potkalo někoho jiného a ne mě. Teď honem honem večeři, ne nechci přidat, už dojezte, kluci, a hrajeme. A tak kluci po několikahodinové cestě do kopců odpočívají na fotbalovém hřišti až do tmy a zahnat se nechají z hřiště až ve chvíli, kdy brankář pro tmu nedohlédne ani k tyčce vlastní branky vlevo, ba ani vpravo. Pak teprve honem umýt… a spát. Ale ouha! V poloze vleže se ze všech stali trenéři a metodici a celý zápas ve dvojicích ještě důkladně rozebírali – proč tam ten přihrál tomu a nepřihrál raději mně – já bych z té přihrávky určitě dal gól, zatímco on kopl tak, že netrefil bránu… No, nebylo myslím už dlouho do půlnoci, když jsem konečně uslyšel oddychování spáčů ve stanech a nezaslechl již žádné rozbory Večerního Mistrovského Utkání mezi odvěkými rivaly – 6. A a 6. B. Můj spolunocležník už dávno spal - já jsem chodil okolo stanů a on tak neměl partnera na rozbory utkání. Já jsem usnul vzápětí poté, co jsem zaškrtl zip svého spacáku.

Znáte jistě všichni ten pocit – spíte, něco se vám zdá, slyšíte nějaké zvuky – a buďto je vaše mysl zapojí do vašeho snu (také proto nemají sny logiku), nebo se to nezdaří a spíte sice dál, ale říkáte si, co se to nepatřičného děje? A to byl můj případ. Poblíž stanu mi asi hrála televize. Ale odkdy vysílá tak brzy ráno? (Tehdy televize nevysílala nepřetržitě.) A ještě k tomu fotbal? Copak by se někdo tak brzy ráno díval na nějaké fotbalové utkání? A co komentátoři? Jak to, že nic neříkají? Ale porucha zvuku to není – kdyby nehrál zvuk, nepřenášel by se ani hluk z toho utkání… Takové a podobné úvahy se ozývaly někde ze zastrčeného koutku mého mozku, ale spal jsem dál – jen něco nebylo pořádku – ale co to? Najednou nový zvuk: Škrrrt. A následuje: Dup, dup. A zase: Škrrrrt a dup dup. A to dupání se vzdaluje. A najednou se ozve hlas. Naléhavě šeptá. No, šeptá. Abyste si o povaze toho šeptání udělali představu: Jste v divadle. Několik stovek lidí spolu s vámi. Vy sedíte až v poslední řadě na balkoně. Na jeviště přichází herec. A šeptá. A protože to tak chce vrežisér, všeptá vherec vtak, aby tu jeho šeptem pronesenou repliku slyšeli všichni v hledišti. Vy taky slyšíte, co říká. Zcela jasně. A nezapomněli jste? Sedíte v poslední řadě. Tak přesně takový naléhavý šepot se ozval pár kroků od mé hlavy: „Buďte zticha, vy voli, von eště spí."

Nebyla to tak docela pravda. Už jsem nespal. To šeptání mě definitivně probudilo. To nehraje televize. To je opravdový zápas. Tady. Na hřišti. A ten von, no to mám být já. A ti voli, to jsou moji žáci a spolužáci mého spolunocležníka. Protože spal o poznání déle než já, probudili ho hráči fotbalu o chvíli dříve než mne. A jak se můj spolubydlící snažil jako bodygárd ochránit můj nerušený spánek, probudil mě. No co. Ani profesionální bodyguard nezasáhne vždy úplně úspěšně. Ten můj bodygárd to myslel dobře, chtěl ochránit můj spánek. A dobrý úmysl je kolikrát důležitější než nepovedený skutek.

Vylezl jsem ze stanu. Slunce sotva vyšlo nad obzor. Všude se třpytila rosa – na trávě, listech keřů a stromů, na jehličí. I na stanech byly kapky rosy – jako by v noci pršelo. Jen na hřišti rosa nebyla. Tu měli naši fotbalisté, kteří dohrávali včerejší pro tmu přerušené utkání (aspoň tak to pociťovali) ve svých botách, nachytali si ji do ponožek (odhaduji, že každá ponožka tehdy vážila tak půldruhého kila). Ti, kteří hráli s větším nasazením, a to byli myslím skoro všichni, měli vodu na svých tričkách a teplákových bundách či pyžamech. Tam se jim dostala po zvlášť obětavých zákrocích. A dodnes jsem přesvědčen o tom, že i gumové podrážky sportovní obuvi by se tehdy úspěšně daly ždímat.

Z moci úřední jsem zápas nespravedlivě ukončil, hoši se museli utřít, převléknout do suchého, mokré věci rozvěsit na sluníčko a zalézt do stanů a vydržet tam až do snídaně. Stejně jsme při odchodu na další část trasy balili mokré věci.

VH

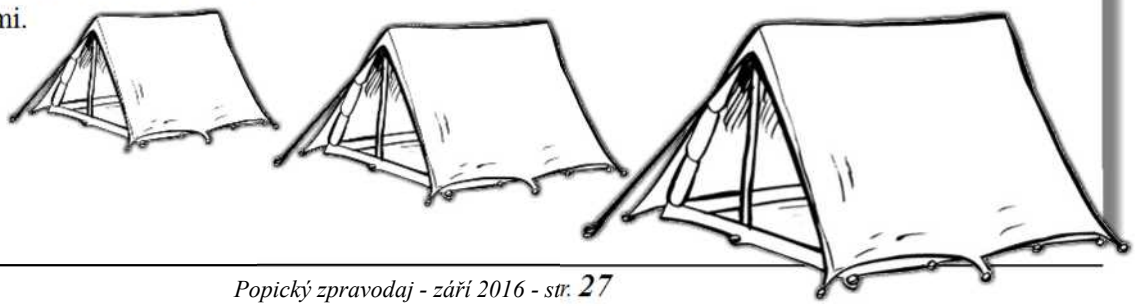

Z našeho revíru

V letošním roce jsme se zaměřili na péči o naši zvěř, a to jak pernatou - bažanty, tak i spárkatou - zajíce a srnčí. Nejdříve bylo znovu zhotoveno jezírko v Saurizlu, které poničila „černá“ - divoká prasata. Kolem jsme vysadili stromky. Do jezírka se vešlo asi 10 000 litrů vody, což je dostačující. Vodu navážíme i do ostatních jezírek, která se zbudovala v minulých letech. Jen pro představu - když se naváží poprvé, je potřeba cca 70 000 litrů vody.

Dále jsme zhotovili centrální krmeliště „č.2“ v lokalitě Unédy, protože první krmeliště splnilo svůj účel nad očekávání. Pro upřesnění - je tam krmivo po celý rok, kolem je u nás největší výskyt zvěře, ať již bažantů, zajíců a je navštěvováno i spárkatou. Protože máme v chovu srnčí zvěře docela dobré výsledky, rozhodli jsme se přebudovat stávající sklad krmení pro potřeby jak srnčí, tak drobné zvěře. Srnčí má rádo oves, bažanti i trochu pšenice - proto máme krmení pěkně odděleno. Zbudovali jsme i nový sklad, kam odkládáme vše pro budoucí možnou potřebu. Kdo byl v poslední době na myslivně, jistě zaznamenal nový chodník. Jsou také zabudovány úchyty na pergolu, která bude zhotovena v září nebo říjnu. A co nás ještě čeká? Taneční parket pro pořádání myslivecké noci. Také nová fasáda na hospodářské budově - ale to až příští rok.

Předseda-hospodář Miroslav Zabloudil

Na popické střelnici proběhly během letošního léta tyto soutěže:

23.7. Popický střelecký maraton – trojboj na 140 terčů

a 14. 8. Popické střelecké klání – na Americkém Trapu

Letos nás ještě čeká již tradiční Narozeninové střílení, které proběhne v říjnu.

Nevšední zážitek rodáků z Popic

V sobotu 30.července 2016 při příležitosti setkání rodáků z Jižní Moravy v obci Starovice mne navštívily dvě bývalé spolužačky, které své mládí prožily v obci Popice a poté je osud zavál do dálav krajů českých.

V úvodu se svěřily, že projely okolní obce, především Šakvice, kde jsme chodili do školy. Dle jejich vyjádření jsou obce upravené, všude chodníky ze zámkové dlažby, místní komunikace vyasfaltované, vydlážděné nájezdy k domům, veřejná prostranství upravená, čistá – zejména pak v Šakvicích.

Po krátkém občerstvení jsme na jejich přání vyrazili na prohlídku naší obce. Prošli jsme celou dědinu, na hřbitově zapálili svíčky spolužákům, kteří již mezi námi nejsou.

Prohlédly si rodné domy a takový je jejich názor na obec: líbil se jim areál Sokola Popice, kladně hodnotily zrekonstruované budovy mateřské školy, základní školy a kulturního domu, líbil se jim hostinec "Schwarz" – čisté prostředí, solidní nabídka k jídlu a pití.

A co se nelíbilo? Převážná část chodníků v obci je v dezolátním stavu, místní komunikace – části ul. Rybníček a Sklepní – nezpevněné, prašné, výtlukové, nejsou vydlážděny nájezdy od silnic k domům, veřejná prostranství jsou neupravená, všude plno trávy. Byly šokovány ulicí Rybníček, která podle nich je neudržovaná, zpustlá, od zahrady p. Večeři je cesta šotolinová, výtluková (ve školním roce zde denně chodí děti z mateřské školy). Jsou zde dvě velké hromady hlíny. Katastrofální stav uličky od domu p. Frýdka k domu Otáhalových – to snad není v žádné dědině. Při míjení cukrárny byla chuť na zákusek a kávu – bohužel, nebylo kde se posadit. Před prodejnou asi 10 lidí ve stoje pojídalo a popíjelo.

Závěr a celý špacír jsme ukončili v mém sklípku u skleničky vínka a jejich dojem je takový, že naše dědina oproti okolním obcím je hodně zanedbaná, špinavá.

Proto se ptám pana starosty a pánů zastupitelů: je nutné na ulici Rybníček budovat rybník, který má být napojen na přítokovou vodu z potoka - a výsledek? "Smradlavá luža". Pánové, my zde bydlíme a nemíníme trpět žádný smrad! Je nutné zastřešovat část dvora kulturního domu? Je nutná oprava tanečního parketu, když v obci nejsou vybudovány chodníky, část komunikací připomíná polní cesty a nejsou vydlážděny nájezdy k domům, tak jak to je v okolních obcích? Odpověď znám – „nejsou peníze“ - ale kde je vzali v okolních obcích?

Dosti často jsem ve sklípku a v minulosti se zde vždy zastavili projíždějící cyklisté - při řeči často došlo i na naši dědinu, která je hodně pozadu. Výsledek je takový, že letos se nestavil nikdo, což svědčí o tom, že je k nám do obce nic netáhne. Je to škoda.

Proto se ptám všech spoluobčanů - to je vám jedno, jak ta naše obec vypadá? Nebo jsme na dědině, tak to stačí ? Ptám se všech majitelů sklepů a vinařů – je vám jedno, jak vypadají vaše pozemky nad vaším sklepem?

Vím, že v obci bylo provedeno hodně práce – základní škola, mateřská škola, kulturní dům, kanalizace, sběrný dvůr – ale to je stále málo, veřejný vzhled obce je prvořadý!

Neberte to jako kritiku, ale jako opravdový stav - je to můj názor, za který se nestydím.

Jan Straka

RYBÁŘI POPICE

Brigáda na hrázi

11.6.2016

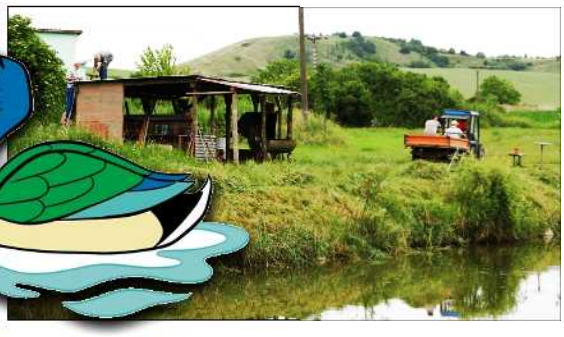

Rybářské závody 25.6.2016 - dospělí

Rybářské závody 26.6.2016 - děti

Ukončení prázdnin na hrázi 3.9.2016

PÁŤÁCKÁ - rozlučková píseň páťáků na Školní akademii 28.6.2016

Dole tam na jihu jsou Popice,
v nich malá školička, dětí více,
Žije tam 5 holek a 2 kluci,
učí se, též zlobí - páťáci.

Terka je svéhlavá a veselá,
ráda čte, je milá a vnímavá.
Baví ji vyprávět vlastní příběh,
ve škole ji těší historie.

Markéta umí hrát na kytaru,
taky má moc ráda keramiku.
Každý den ve třídě je s ní švanda,
fotí a filmuje, to má ráda.

Filip, ten trénuje ve fotbale,
vidí se v Juventus v první lize.
Ve škole jde mu to jak po másle,
nejradši venku s míčem honí se.

Káťa je moc hodná a pozorná,
nedá se srovnávat s ostatníma.
Je citlivá, vnímavá, má dobré srdce,
chce býti vinařkou v životě.

Vendy je tvořivá a má ráda sport,
plave a hraje skvoš, jak o život.
Je vstřícná a pomáhá všem ostatním,
má dobré nápady a sehrává tým.

Ondra má snahu a je citlivý,
pohodový, vždycky si rady ví.
V životě rozhodně neztratí se,
ve formuli chtěl by projíždět se.

Adéla je bystrá, pálí jí to,
má svůj svět, kouzelné a velké nitro.
Maluje, v budoucnu chce pomáhat,
taky ji baví o zvířátka se starat.

Jsme děti citlivé a pubertální,
čeká nás velký krok v dospívání.
V září už budeme každý jinde,
vzpomeneme na základku v dědině.

Popický zpravodaj 2/2016
Popický zpravodaj vydává Obec Popice, Hlavní 62, 691 27, IČO: 00283517.
Redakční rada: Vladimír Hradil - odpovědný redaktor, Ludmila Novotná, Blanka Šťastná, Anna Frýdková, Josef Urbánek.
Registrace Ministerstvo kultury. Evidoávno: MK ČR E 20265
Číslo 2/2016 vychází v září. Náklad 370 výtisků. Grafické práce: Ludmila Novotná. Tisk: Sorg a.s., Hustopeče